

Autentiškas vertimas
Vyriausybės kanceliarijos
Administracinio departamento
2020 08 27
Vyriausybės posėdžių
organizavimo skyriaus patarėja
Dalia Čekatauskienė

LIETUVOS RESPUBLIKOS
IR
BRAZILIJOS FEDERACINĖS RESPUBLIKOS
SUTARTIS
DĖL SAVITARPIO TEISINĖS PAGALBOS BAUDŽIAMOSIOSE BYLOSE

Lietuvos Respublika ir Brazilijos Federacinė Respublika, toliau – Šalys,

atsižvelgdamos į Šalių įsipareigojimą bendradarbiauti pagal Jungtinių Tautų konvenciją dėl kovos su neteisėta narkotinių priemonių ir psichotropinių medžiagų apyvarta, priimtą 1988 m. gruodžio 20 d. Vienoje, Jungtinių Tautų konvenciją prieš tarptautinį organizuotą nusikalstamumą, priimtą 2000 m. lapkričio 15 d. Niujorke, ir jos protokolus, taip pat pagal Jungtinių Tautų konvenciją prieš korupciją, priimtą 2003 m. spalio 31 d. Niujorke;

norėdamos veiksmingiau tirti nusikaltimus bei vykdyti baudžiamąjį persekiojimą už juos ir kovoti su nusikalstamumu veiksmingesniais būdais siekiant, kad kiekviena iš valstybių apsaugotų savo demokratines visuomenes ir bendras vertybes;

pripažindamos ypač didelę kovos su sunkiais nusikaltimais, įskaitant korupciją, pinigų plovimą, neteisėtą prekybą žmonėmis, narkotikais, šaunamaisiais ginklais, šaudmenimis ir sprogmenimis, terorizmą ir terorizmo finansavimą, svarbą;

pripažindamos turto grąžinimo, kaip veiksmingos kovos su nusikalstamumu priemonės, svarbą;

deramai atsižvelgdamos į žmogaus teises ir teisinės valstybės normas;

atmindamos, kad jų atitinkamose teisinėse sistemose yra garantijos, kurios suteikia kaltinamajam teisę į nešališką teismą, įskaitant teisę kreiptis į vadovaujantis teisės aktais įsteigtą nešališką tribunolą;

norėdamos sudaryti Sutartį dėl savitarpio teisinės pagalbos baudžiamosiose bylose,

s u s i t a r ė:

I SKYRIUS
BENDROSIOS NUOSTATOS

1 straipsnis

Teisinės pagalbos apimtis

1. Šalys pagal šios Sutarties nuostatas teikia viena kitai kuo įvairesnę savitarpio teisinę pagalbą baudžiamosiose bylose tiriant nusikaltimus, vykdamt baudžiamąjį persekiojimą ar vykstant teismo procesui baudžiamosiose bylose dėl nusikaltimų, kurie pagalbos prašymo teikimo metu priskiriami prašančiosios Šalies jurisdikcijai.

2. Pagalba apima:

a) dokumentų įteikimą;

- b) asmenų parodymų arba pareiškimų paėmimą;
- c) nelaisvėje esančių asmenų perdavimą šios Sutarties tikslais;
- d) kratos ir poėmio prašymų vykdymą;
- e) dokumentų, protokolų ir kitų įkalčių pateikimą;
- f) ekspertų atlikto asmenų, objektų ir vietų vertinimo rezultatų gavimą ir pateikimą;
- g) asmenų buvimo vietos ar tapatybės nustatymą;
- h) nusikalstamu būdu gautų pajamų ir nusikaltimo priemonių nustatymą, suradimą ir kardomųjų priemonių, įskaitant nusikalstamu būdu gautų pajamų ir nusikaltimo priemonių valdymo teisės apribojimą, areštą bei konfiskavimą, taikymą, taip pat su tuo susijusią procesinę pagalbą;
- i) turto grąžinimą;
- j) turto pasidalijimą;
- k) kitą pagalbą, dėl kurios gali susitarti centrinės įstaigos ir kurią leidžiama teikti pagal prašomosios Šalies teisės aktus.

3. Pagalba teikiama neatsižvelgiant į tai, ar veika, kuri yra prašymo pagrindas, būtų baustina pagal abiejų Šalių teisės aktus.

4. Šalys turi teisę nevykdyti nusikalstamu būdu gautų pajamų ir nusikaltimo priemonių valdymo teisės apribojimo bei konfiskavimo ar turto arešto prašymų arba netaikyti kitų kardomųjų priemonių, jei už nusikaltimą, kuris yra prašymo pagrindas, prašomojoje Šalyje atitinkama priemonė nebūtų taikoma.

5. Šioje Sutartyje kompetentingos institucijos, turinčios teisę kreiptis dėl savitarpio teisinės pagalbos, yra tokios institucijos, kurioms pagal prašančiosios Šalies teisės aktus suteiktas įgaliojimas dalyvauti tiriant nusikaltimą ar teismo procesuose, susijusiuose su nusikaltimo įvykdymu.

2 straipsnis

Centrinės įstaigos

1. Abi Šalys paskiria centrinės įstaigas.
2. Centrinė įstaiga Brazilijos Federacinėje Respublikoje yra Teisingumo ir viešojo saugumo ministerija.
3. Centrinės įstaigos Lietuvos Respublikoje yra Teisingumo ministerija – dėl savitarpio teisinės pagalbos prašymų baudžiamosios bylos teismo nagrinėjimo stadijoje ir Generalinė prokuratūra – dėl savitarpio teisinės pagalbos prašymų baudžiamosios bylos ikiteisminio tyrimo stadijoje.
4. Pagal šią Sutartį prašymai ir atsakymai siunčiami per centrinės įstaigas.
5. Šalys šios Sutarties tikslais bet kuriuo metu gali paskirti savo centrinę įstaigą bet kurią kitą instituciją. Apie tokį paskyrimą pranešama keičiantis diplomatinėmis notomis. Centrinės įstaigos kuo skubiau tiesiogiai praneša viena kitai apie bet kokius jų kontaktinės informacijos pasikeitimus.
6. Centrinės įstaigos šios Sutarties tikslais tarpusavyje ryšius palaiko tiesiogiai.

3 straipsnis

Prašymų forma, turinys ir perdavimo būdai

1. Pagalbos prašymas turi būti rašytinis, jis siunčiamas elektroninėmis ryšio priemonėmis. Jei neįmanoma nusiųsti jo elektroninėmis ryšio priemonėmis, prašymas gali būti siunčiamas ir gaunamas tradicinėmis perdavimo priemonėmis.

2. Skubūs pagalbos prašymai gali būti perduodami naudojantis tarptautiniais bendradarbiavimo tinklais, jei jie pateikti per centrinį įstaigų atstovus.

3. Prašyme nurodoma:

a) kompetentingos institucijos, atsakingos už procesą, su kuriuo susijęs prašymas, pavadinimas ir statusas;

b) dalyko aprašymas ir tyrimo, baudžiamojo persekiojimo ar kitokio proceso, su kuriuo susijęs prašymas, pobūdis;

c) bylai, su kuria susijęs prašymas, taikomos teisės aktų nuostatos;

d) glaustas nusikaltimo faktų ir bylos, dėl kurios teikiamas prašymas, nagrinėjimo eigos aprašymas;

e) įrodymų ar kitos prašomos pagalbos aprašymas ir

f) tikslas, kurio siekiant prašoma įrodymų ar kitos pagalbos.

4. Tiek, kiek būtina ir įmanoma, prašyme taip pat nurodoma:

a) asmens, su kuriuo susijusių įrodymų prašoma, tapatybė, gimimo data ir buvimo vieta;

b) asmens, kuriam turi būti įteiktas šaukimas, tapatybė, gimimo data ir buvimo vieta, to asmens sąsajos su byla ir šaukimo įteikimo būdas;

c) turima informacija apie asmens, kuris turi būti surastas, tapatybę ir buvimo vietą;

d) tikslus vietas, kuri turi būti apieškota, ir daiktų, kurie turi būti paimti, aprašymas, įskaitant, jei įmanoma, jų valdytojo tapatybę;

e) būdo, kuriuo paimami ir užregistruojami parodymai ar pareiškimai, aprašymas;

f) klausimų, kurie turėtų būti pateikti liudytojui ar ekspertui, sąrašas;

g) bet kokių konkrečių procedūrų, kurių turėtų būti laikomasi vykdant prašymą, aprašymas;

h) informacija apie išmokas ir išlaidų atlyginimą, kurį turės teisę gauti asmuo, kviečiamas atvykti į prašančiosios Šalies teritoriją;

i) bet kokia kita informacija, kuri gali būti pateikta prašomajai Šaliai, kad būtų palengvintas prašymo vykdymas, ir

j) bet kokie konfidencialumo reikalavimai.

5. Prašomoji Šalis gali paprašyti prašančiosios Šalies pateikti papildomos informacijos, kuri prašomajai Šaliai atrodo būtina, kad būtų įvykdytas prašymas.

4 straipsnis

Kalba

1. Prašymai pateikiami prašančiosios Šalies kalba, pridedant vertimą į oficialią

prašomosios Šalies kalbą.

2. Prašymus tam tikrais atvejais, gavus centrinių įstaigų sutikimą, galima pateikti ir anglų kalba.

3. Centrinės įstaigos gali tarpusavyje palaikyti ryšius anglų kalba.

5 straipsnis

Prašymų vykdymas

1. Prašomosios Šalies centrinė įstaiga imasi skubiai vykdyti prašymą arba, kai taikytina, perduoda jį pareigūnams, kurie turi įgaliojimus tai padaryti.

2. Jei šioje Sutartyje nenurodyta kitaip, pagalbos prašymai vykdomi laikantis prašomosios Šalies teisės aktų.

3. Jeigu šioje Sutartyje nenurodyta kitaip, prašomoji Šalis laikosi prašančiosios Šalies aiškiai nurodytų formalumų ir procedūrų, jei tokie formalumai ir procedūros neprieštarauja prašomosios Šalies teisės aktams.

4. Jei prašomosios Šalies centrinė įstaiga nusprendžia, kad prašymo vykdymas trukdys jau vykstančiam procesui ar kels grėsmę kurio nors asmens saugumui prašomosios Šalies teritorijoje, centrinė įstaiga gali:

a) nuspręsti prašymo vykdymą atidėti arba

b) pasikonsultuoti su prašančiosios Šalies centrine įstaiga dėl galimybės nustatyti būtinas prašymo vykdymo sąlygas, kurių privaloma laikytis, jei su jomis sutinkama.

5. Prašomosios Šalies centrinė įstaiga gali palengvinti prašyme nurodytų asmenų dalyvavimą vykdant prašymą.

6. Prašomosios Šalies centrinė įstaiga gali paprašyti prašančiosios Šalies centrinės įstaigos suteikti informaciją tokia forma, kokios gali prireikti prašymui vykdyti.

7. Prašomosios Šalies centrinė įstaiga gali imtis bet kokių veiksmų, kurių gali prireikti pagal prašomosios Šalies teisės aktus, kad prašančiosios Šalies pateiktas prašymas būtų įvykdytas. Prašomosios Šalies centrinė įstaiga atsako į visus pagrįstus prašančiosios Šalies centrinės įstaigos klausimus apie prašymo vykdymo eigą.

8. Prašomosios Šalies centrinė įstaiga skubiai informuoja prašančiosios Šalies centrinę įstaigą apie visas aplinkybes, dėl kurių nėra galimybės vykdyti prašymą ar reikia keisti prašomus atlikti veiksmus.

9. Prašomosios Šalies centrinė įstaiga skubiai informuoja prašančiosios Šalies centrinę įstaigą apie prašymo vykdymo rezultatus.

6 straipsnis

Informacijos teikimas be išankstinio prašymo

1. Šalies centrinė įstaiga gali be išankstinio prašymo nusiųsti informaciją kitos Šalies centrinei įstaigai, jei mano, kad tokios informacijos atskleidimas galėtų padėti ją gaunančiai Šaliai pradėti ar tęsti tyrimus ar procesus arba gavusi tokios informacijos ta Šalis pagal šią Sutartį galėtų pateikti prašymą.

2. Informaciją teikianti Šalis, vadovaudamasi savo teisės aktais, gali nustatyti tokios

informacijos naudojimo sąlygas, kurių turėtų laikytis informaciją gaunanti Šalis. Informaciją gaunanti Šalis tokių sąlygų privalo laikytis.

7 straipsnis

Tvirtinimas ir autentifikavimas

Dokumentų, kuriuos pagal šią Sutartį perduoda Šalis ir kurie yra patvirtinti Šalies kompetentingos įstaigos ar centrinės įstaigos atstovo parašu ir (arba) oficialiu antspaudu, autentifikuoti nereikalaujama.

8 straipsnis

Išlaidos

1. Prašomoji Šalis sumoka visas išlaidas, susijusias su prašymo vykdymu, išskyrus:

a) atlygį ekspertams ar liudytojams ir išmokas bei išlaidas, susijusias su asmenų kelionėmis pagal šios Sutarties 13 ir 14 straipsnius;

b) vaizdo konferencijų surengimo ir vaizdų perdavimo, taip pat vertimo žodžiu per tokius procesus išlaidas;

c) nelaisvėje esančių asmenų perdavimo pagal šios Sutarties 15 straipsnį išlaidas.

Tokius atlygius, išmokas ir išlaidas padengia prašančioji Šalis, įskaitant vertimo raštu, transkribavimo ir vertimo žodžiu paslaugas, jei jų buvo prašyta.

2. Jei prašomosios Šalies centrinė įstaiga praneša prašančiosios Šalies centrinei įstaigai, kad vykdant prašymą gali prireikti neįprastų išlaidų ar kitų išteklių arba jei ji paprašo kitokių paslaugų, centrinės įstaigos konsultuojasi, kad susitartų dėl sąlygų, kuriomis prašymas bus vykdomas, ir išlaidų paskirstymo būdo.

9 straipsnis

Atsisakymas teikti teisinę pagalbą

1. Prašomosios Šalies centrinė įstaiga gali atsisakyti teikti pagalbą, jei:

a) su prašymo vykdymu susiję veiksmai pažeistų prašomosios Šalies suverenitetą, nacionalinę saugumą, viešąją tvarką ar kitus esminius interesus;

b) laikoma, kad nusikaltimas yra politinio pobūdžio;

c) yra rimto pagrindo manyti, kad dėl prašymo vykdymo bus pažeistos žmogaus teisės ir pagrindinės laisvės;

d) prašymas pateiktas specialiojo ar *ad hoc* tribunolo reikalavimu;

e) prašymas susijęs su asmeniu, kuris jau buvo persekiojamas prašomojoje Šalyje už tą patį nusikaltimą, kuris nurodytas pagalbos prašyme;

f) prašymas susijęs su nusikaltimu, kuris prašomojoje Šalyje laikomas nusikaltimu pagal karo teisę ir kuris nelaikomas nusikaltimu pagal bendrąją baudžiamąją teisę;

g) prašymas neatitinka šios Sutarties 3 straipsnyje nustatytų reikalavimų.

2. Prašomosios Šalies centrinė įstaiga, prieš atsisakydama teikti pagalbą pagal šį

straipsnį, konsultuojasi su prašančiosios Šalies centrine įstaiga, siekdama apsvarstyti, ar pagalba gali būti suteikta tokiomis sąlygomis, kurios, jos manymu, yra būtinos. Jei prašančioji Šalis priima pagalbą tokiomis sąlygomis, prašymas vykdomas laikantis šių sąlygų.

3. Jei prašomosios Šalies centrinė įstaiga atsisako teikti pagalbą, ji informuoja prašančiosios Šalies centrinę įstaigą apie tokio atsisakymo priežastis.

10 straipsnis

Kardomosios priemonės

Prašančiosios Šalies prašymu prašomosios Šalies kompetentinga institucija taiko kardomasias priemones, siekdama išlaikyti esamą padėtį, apsaugoti teisėtus interesus, kad jie nebūtų pažeisti, ar išsaugoti įrodymus.

11 straipsnis

Konfidencialumas ir informacijos naudojimo apribojimai

1. Prašančiosios Šalies prašymu prašomoji Šalis neskelbia jokios informacijos, kuri leistų suprasti, kad prašymas pateiktas ar į jį atsakyta. Jei prašymo negalima įvykdyti nepažeidžiant konfidencialumo, prašomoji Šalis tariausi su prašančiąja Šalimi dėl to, ar pastaroji vis dar suinteresuota, kad prašymas būtų įvykdytas.

2. Prašančioji Šalis prašo išankstinio prašomosios Šalies sutikimo, kad informacija ar įrodymai, gauti teikiant pagalbą, būtų naudojami ar atskleidžiami kitais nei išdėstyta prašyme tikslais. Prašomoji Šalis gali nustatyti tokios informacijos naudojimo ar atskleidimo sąlygas prašančiajai Šaliai.

3. Teikiant pagalbą gauta informacija ar įrodymai, kurie buvo atskleisti pagal šio straipsnio 2 dalyje numatytas sąlygas, vėliau gali būti naudojami bet koku tikslu. Prašomoji Šalis gali nurodyti, kad informacija ir įrodymai gali būti naudojami įvairiais būdais.

4. Nė viena šio straipsnio nuostata nedraudžiama naudotis informacija ar ją atskleisti tiek, kiek tai privaloma padaryti pagal prašančiosios Šalies baudžiamąjį procesą reglamentuojančius teisės aktus. Prašančioji Šalis iš anksto informuoja prašomąją Šalį apie bet kokią tokį informacijos atskleidimą.

II SKYRIUS

TEISINĖS PAGALBOS PRAŠYMAI

12 straipsnis

Dokumentų įteikimas

1. Prašomoji Šalis imasi visų priemonių, kad prašančiosios Šalies prašymu įteiktų procesinius dokumentus pagal šią Sutartį. Šios dalies nuostata taip pat taikoma šaukimų įteikimui ar kitoms procedūroms, kai reikalaujama, kad asmuo atvyktų į prašančiosios Šalies teritorijoje esančią kompetentingą instituciją.

2. Prašančiosios Šalies centrinė įstaiga likus 120 dienų iki numatyto atvykimo perduoda prašymą įteikti dokumentus, kuriuo reikalaujama, kad asmuo atvyktų į prašančiojoje Šalyje esančią kompetentingą instituciją.

3. Prašomoji Šalis, kai tai įmanoma, grąžina dokumentų įteikimo patvirtinimą prašyme nurodytu būdu.

13 straipsnis

Parodymų paėmimas ir įrodymų rinkimas prašomosios Šalies teritorijoje

1. Asmuo, iš kurio prašoma paimti parodymus prašomosios Šalies teritorijoje, gali būti atvesdintas į teismą duoti parodymų ar pateikti dokumentų, protokolų ar įkalčių, įteikus jam šaukimą atvykti ar kitu prašomosios Šalies teisės aktuose nurodytu būdu.

2. Prašomosios Šalies centrinė įstaiga, kai jos to prašoma, iš anksto pateikia informaciją apie pagal šį straipsnį renkamų įrodymų datą ir vietą.

3. Prašomoji Šalis gali leisti tam tikriems prašyme nurodytiems asmenims dalyvauti atliekant su prašymo įvykdymu susijusius veiksmus ir vadovaudamasi savo teisės aktais leisti tokiems asmenims pateikti klausimus.

14 straipsnis

Parodymų paėmimas prašančiojoje Šalyje

1. Prašančioji Šalis gali paprašyti, kad asmuo būtų iškvieistas į jos teritorijoje esantį teismą, kuriame jis duotų parodymus, būtų nustatyta jo tapatybė ar jis padėtų teismo procesui.

2. Asmeniui, kuris kviečiamas į teismą, bet neatvyksta, neturi būti taikomos jokios bausmės ar suvaržymo priemonės, net jei šaukime į teismą buvo pranešama apie bausmę, nebent vėliau tas asmuo savanoriškai atvyksta į prašančiosios Šalies teritoriją ir vėl yra atitinkamai šaukiamas į teismą.

3. Prašomosios Šalies centrinė įstaiga:

a) klausia asmens, kurio savanoriško atvykimo į prašančiosios Šalies teritoriją pageidaujama, ar jis sutinka atvykti, ir

b) skubiai informuoja prašančiosios Šalies centrinę įstaigą apie jo atsakymą.

4. Prašančioji Šalis nurodo, kokios asmens išlaidos bus padengtos. Atvykti sutinkantis asmuo gali prašyti, kad prašančioji Šalis iš anksto padengtų tokias išlaidas.

15 straipsnis

Laikinas nelaisvėje esančių asmenų perdavimas

1. Prašomosios Šalies teritorijoje nelaisvėje esantį asmenį, kuris norint suteikti pagalbą pagal šią Sutartį turėtų atvykti į prašančiosios Šalies teritoriją, prašomoji Šalis tuo tikslu laikinai perduoda prašančiajai Šaliai, jei tas asmuo sutinka ir abiejų Šalių kompetentingos institucijos dėl to susitaria.

2. Pagal šį straipsnį:

a) prašančioji Šalis atsako už perduoto asmens saugumą ir yra įpareigota laikyti jį nelaisvėje;

b) prašančioji Šalis grąžina prašomajai Šaliai perduotą asmenį, kai tik įvykdomos reikalaujamos priemonės. Asmuo grąžinamas ne vėliau kaip tą dieną, kurią jis būtų paleistas į laisvę prašomosios Šalies teritorijoje;

c) prašančioji Šalis nereikalauja, kad prašomoji Šalis inicijuotų perduoto asmens ekstradicijos procesą tam asmeniui būnant jos teritorijoje;

d) buvimo nelaisvėje laikotarpis prašomosios Šalies teritorijoje išskaičiuojamas iš įkalinimo laikotarpio, kurį atitinkamas asmuo turi ar turės išbūti prašančiosios Šalies teritorijoje.

16 straipsnis

Neliečiamybės garantija

1. Asmuo, kuris yra prašančiojoje Šalyje, vykdamas pagalbos prašymą:

a) negali būti sulaikytas, persekiojamas, baudžiamas ar jam negali būti taikomi kiti asmens laisvės apribojimai už bet kokią veikimą arba neveikimą prieš tam asmeniui atvykstant į prašančiosios Šalies teritoriją;

b) nėra įpareigotas duoti parodymų ar teikti pagalbą atliekant bet kokią tyrimą ar nagrinėjant bylą, kai tai nesusiję su prašymu.

2. Šio straipsnio 1 dalis netaikoma, jei joje minimas asmuo:

a) galėdamas laisvai išvykti, neišvyksta iš prašančiosios Šalies teritorijos per penkiolika dienų nuo dienos, kurią tam asmeniui oficialiai pranešama, kad jo (jos) buvimas jau nebereikalingas, arba

b) išvyksta ir vėliau savanoriškai grįžta į prašančiąją Šalį.

3. Jokia bausmė ar privalomas apribojimas netaikomi asmeniui, kuris nusprendžia neatvykti, nors yra kviečiamas, kaip nurodyta šios Sutarties 14 straipsnyje, arba nesutinka vykdyti šios Sutarties 15 straipsnyje nurodyto prašymo.

17 straipsnis

Apklausa vaizdo konferencijos būdu

1. Jei būtina, kad prašomosios Šalies teritorijoje esantis asmuo kaip liudytojas ar ekspertas būtų apklausiamas prašančiosios Šalies kompetentingos institucijos, ir jei nepageidaujama, kad tas asmuo atvyktų į šios Šalies teritoriją arba to padaryti jis negali, pastaroji Šalis gali prašyti, kad apklausa vyktų vaizdo konferencijos būdu.

2. Prašomoji Šalis sutinka, kad apklausa vyktų vaizdo konferencijos būdu, jei tai neprieštarauja jos pagrindiniams teisės principams ir ji turi technines priemones tokiai apklausai surengti.

3. Be šios Sutarties 3 straipsnyje nurodytos informacijos, prašyme apklausti vaizdo konferencijos būdu nurodomi institucijų pavadinimai ir kitų apklausoje dalyvaujančių asmenų vardai ir pavardės.

4. Prašomosios Šalies kompetentinga institucija kviečia asmenį atvykti į apklausą jos teisės aktų nustatyta tvarka.

5. Apklausoms vaizdo konferencijos būdu taikomos šios taisyklės:

a) apklausa atliekama dalyvaujant prašomosios Šalies kompetentingai institucijai, kuriai prireikus talkina vertėjas žodžiu. Ši institucija taip pat atsakinga už apklausiamo asmens tapatybės nustatymą ir tinkamą procesinių taisyklių laikymąsi. Jei prašomosios Šalies kompetentinga institucija nusprendžia, kad per apklausą procesinių taisyklių tinkamai

nesilaikoma, ji skubiai imasi būtinų priemonių, siekdama užtikrinti tinkamą apklausos atlikimą;

b) apklausa atliekama prašančiosios Šalies kompetentingos institucijos ar jai vadovaujant pagal jos teisės aktus;

c) prašančiosios Šalies ar asmens, kuris bus apklausiamas, prašymu prašomoji Šalis pasirūpina, kad šiam asmeniui talkintų vertėjas žodžiu;

d) apklausiamas asmuo pasinaudoja teise tylėti, jei tokia teisė jam pripažįstama pagal prašomosios ar prašančiosios Šalies teisės aktus.

6. Pasibaigus apklausai prašomosios Šalies kompetentinga institucija surašo protokolą, kuriame nurodoma:

a) apklausos data ir vieta su apklausto asmens ir (arba) jo (jos) teisinio atstovo ir kompetentingos institucijos atstovo parašais;

b) apklausto asmens tapatybė;

c) kitų apklausoje prašomojoje Šalyje dalyvavusių asmenų tapatybė;

d) priimtas įsipareigojimas ar duota priesaika ir

e) techninės sąlygos, kuriomis vyko apklausa.

7. Dokumentą, apie kurį kalbama šio Straipsnio pirmesnėje dalyje, prašomosios Šalies centrinė įstaiga perduoda prašančiosios Šalies centrinei įstaigai.

8. Prašomoji Šalis imasi reikiamų priemonių, kad jos teisės aktai būtų taikomi taip, tarsi apklausa vyktų laikantis joje galiojančių proceso normų, kai jos teritorijoje pagal šį straipsnį apklausiami liudytojai ar ekspertai ir kai jie:

a) atsisako duoti parodymus, nors privalo juos duoti, ar

b) duoda melagingus parodymus.

9. Šalys gali taikyti šio straipsnio nuostatas apklausdamos kaltinamąjį ar įtariamąjį vaizdo konferencijos būdu. Šiuo atveju Šalys konsultuojasi viena su kita ir priima sprendimą dėl vaizdo konferencijos surengimo ir vykdymo, vadovaudamasi savo teisės aktais ir atitinkamais galiojančiais tarptautinės teisės aktais. Apklausos, kuriose dalyvauja kaltinamasis ar įtariamasis, gali būti atliekamos tik su jų sutikimu.

18 straipsnis

Krata ir poėmis

1. Prašomoji Šalis vykdo, vadovaudamasi savo teisės aktais, prašymus dėl kratos, poėmio ir bet kokio daikto perdavimo prašančiajai Šaliai, jei prašyme yra tokią priemonę pagrindžianti informacija.

2. Šalys gali prašyti dokumento, patvirtinančio daikto saugojimo tęstinumą, daikto tapatybę ir jo būklės vientisumą.

3. Prašomosios Šalies centrinei įstaigai gali prireikti prašančiosios Šalies sutikimo su terminais ir sąlygomis, kurie, prašomosios Šalies manymu, gali būti būtini siekiant apsaugoti trečiųjų šalių *bona fide* interesus, susijusius su perduodamu daiktu.

19 straipsnis

Oficialūs protokolai

1. Prašomoji Šalis pateikia prašančiajai Šaliai prašomosios Šalies institucijų turimas viešai prieinamų protokolų kopijas, įskaitant bet kokia forma turimus dokumentus ar informaciją.

2. Prašomoji Šalis gali savo nuožiūra pateikti bet kokių protokolų, įskaitant bet kokia forma tos Šalies institucijų turimus dokumentus ar informaciją, kurie nėra viešai prieinami, kopijas, tokiu mastu ir tokiomis pat sąlygomis, kuriomis tokios kopijos būtų pateikiamos jos pačios teisėsaugos ar teisminėms institucijoms.

20 straipsnis

Dokumentų ir daiktų grąžinimas

Prašančiosios Šalies centrinė įstaiga kiek įmanoma skubiau grąžina bet kokius vykdant prašymą pagal šį skyrių jai pateiktus dokumentus ar daiktus, nebent prašomosios Šalies centrinė įstaiga nereikalauja grąžinti tokių dokumentų ar daiktų.

21 straipsnis

Pagalba konfiskavimo procese

1. Šalys teikia viena kitai pagalbą baudžiamosiose bylose, susijusiose su nusikalstamu būdu gautų pajamų ir nusikaltimo priemonių nustatymu, suradimu ir kardomųjų priemonių, tokių kaip nuosavybės teisės apribojimas, areštas, konfiskavimas, taikymu, vadovaujantis prašomosios Šalies teisės aktais.

2. Jei vienos iš Šalių centrinė įstaiga sužino, kad nusikalstamu būdu gautos pajamos ir nusikaltimo priemonės yra kitos Šalies teritorijoje ir joms pagal tos Šalies teisės aktus gali būti taikomos tokios kardamosios priemonės kaip nuosavybės teisės apribojimas, areštas ar konfiskavimas, ji gali apie tai informuoti kitos Šalies centrinę įstaigą.

3. Jei apie tai informuota Šalis turi tam jurisdikciją, ši informacija gali būti pateikta jos institucijoms, siekiant nustatyti, ar galima imtis kokių nors veiksmų. Minėtos institucijos priima savo sprendimą, vadovaudamasi savo šalies teisės aktais, o tos šalies centrinė įstaiga užtikrina, kad kita Šalis būtų informuota apie atliktus veiksmus.

4. Prašymas taikyti kardomąsias priemones teikiamas kartu su teismo arba kitos kompetentingos institucijos, kuri paskyrė tokią kardomąją priemonę, sprendimu.

22 straipsnis

Banko informacijos nustatymas

1. Prašomoji Šalis patvirtina, ar fizinis arba juridinis asmuo, kurio baudžiamasis persekiojimas atliekamas, prašyme nurodytuose bankuose turi arba kontroliuoja vieną ar kelias sąskaitas.

2. Prašomoji Šalis, vadovaudamasi savo teisės aktais, pateikia nurodytus įrašus, dokumentus ar nurodytų sąskaitų ataskaitas, įrašus apie banko operacijas, kurios atliktos per nurodytą laikotarpį prašyme nurodytose arba remiantis šio Straipsnio 1 dalimi nustatytose sąskaitose, ir nurodytus bet kurios sąskaitos, iš kurios ar į kurią siunčiama, įrašus, dokumentus

ar ataskaitas.

3. Šiame straipsnyje nustatyti įpareigojimai taikomi tik tai informacijai, kurią turi sąskaitą atidaręs bankas.

4. Prašomoji Šalis, vykdydama šio straipsnio 1 ir 2 dalyse nurodytą prašymą, gali taikyti sąlygas, kurias ji taiko prašymams pateikti daiktus.

III SKYRIUS

KONFISKUOTO TURTO AR JĮ ATITINKANČIŲ LĖŠŲ PASIDALIJIMAS

23 straipsnis

Turto grąžinimas

1. Prašančiojoje Šalyje priėmus nuosprendį, prašomosios Šalies areštuotas turtas gali būti grąžinamas konfiskavimo tikslais prašančiajai Šaliai vadovaujantis prašomosios Šalies teisės aktais.

2. Paprastai prašančiosios Šalies kompetentingam teismui priėmus sprendimą, dėl turto grąžinimo sprendžia prašomosios Šalies kompetentingos institucijos.

3. Turi būti paisoma *bona fide* trečiųjų šalių ar asmenų, pripažintų nusikaltimo aukomis, pareikštų teisių į tokį turtą.

24 straipsnis

Pasisavintų valstybės lėšų grąžinimas

1. Kai prašomoji Šalis areštuoja ar konfiskuoja turtą, kuris yra valstybės lėšos (teisėtai arba neteisėtai gautos), pasisavintos iš prašančiosios Šalies, prašomoji Šalis grąžina prašančiajai Šaliai areštuotą ar konfiskuotą turtą, atskaičiusi bet kokias turto tvarkymo išlaidas.

2. Paprastai grąžinimas atliekamas remiantis galutiniu sprendimu, priimtu prašančiojoje Šalyje, tačiau prašomoji Šalis gali, vadovaudamasi savo teisės aktais, grąžinti turtą prieš pasibaigiant procesui.

25 straipsnis

Prašymai pasidalyti turtą

1. Šalis gali paprašyti kitos Šalies, kuri saugo areštuotą turtą, pagal šios Sutarties nuostatas pasidalyti turtą.

2. Prašomoji Šalis gali abipusiu susitarimu ir vadovaudamasi savo teisės aktais pasidalyti tą turtą su prašančiaja Šalimi. Prašymas pasidalyti turtą pateikiamas per vienus metus nuo galutinio sprendimo konfiskuoti įsigaliojimo dienos, jei Šalys išimtiniais atvejais nesusitaria kitaip.

3. Prašomoji Šalis, gavusi pagal šio straipsnio nuostatas pateiktą prašymą pasidalyti turtą:

- a) apsveria, ar dalytis turtą, kaip nustatyta šiame straipsnyje, ir
- b) praneša prašymą pateikusiai Šaliai tokių svarstymų rezultata.

4. Tam tikrais atvejais, kai yra *bona fide* trečiosios šalys ar asmenys, pripažinti nusikaltimo aukomis, *bona fide* trečiųjų šalių ar asmenų, pripažintų nusikaltimo aukomis, teisių užtikrinimas yra svarbiau už turto dalijimąsi tarp Šalių.

26 straipsnis

Turto pasidalijimas

1. Kai prašomoji Šalis pasiūlo prašančiajai Šaliai pasidalyti turta, ji:
 - a) abipusiu susitarimu ir vadovaudamasi savo teisės aktais nusprendžia, kokiomis dalimis bus dalijamasi, ir
 - b) perveda prašančiajai Šaliai tai daliai lygiavertę sumą pagal šios Sutarties 27 straipsnį.
2. Šalys sutinka, kad gali būti netikslinga dalytis turta, kai realizuoto turto ar prašančiosios Šalies suteiktos pagalbos vertė yra *de minimis*.

27 straipsnis

Pasidalyto turto sumos išmokėjimas

1. Jei Šalys tarpusavyje nesusitaria kitaip, bet kokia pagal šios Sutarties 26 straipsnio 1 dalies b punktą perversa suma išmokama:
 - a) prašomosios Šalies valiuta ir
 - b) elektroniniu lėšų pervedimu arba čekiu.
2. Bet kokios tokios sumos mokamos:
 - a) Brazilijos Federacinei Respublikai visais atvejais, kai Brazilijos Federacinė Respublika yra prašančioji Šalis, ir siunčiamos Brazilijos centrinės įstaigos nurodytam biurui ar į jos nurodytą sąskaitą;
 - b) Lietuvos Respublikai visais atvejais, kai Lietuvos Respublika yra prašančioji Šalis, ir siunčiamos Lietuvos centrinės įstaigos nurodytam biurui ar į jos nurodytą sąskaitą;
 - c) arba kitam gavėjui ar gavėjams, kuriuos prašančioji Šalis gali nurodyti pranešdama prašomajai Šaliai.

28 straipsnis

Sąlygų nustatymas

Jei Šalys tarpusavyje nesusitaria kitaip, prašomoji Šalis negali nustatyti prašančiajai Šaliai jokių sąlygų dėl sumos, kuri pervedama pagal šios Sutarties 26 straipsnio 1 dalies b punktą, panaudojimo. Visų pirma ji negali reikalauti, kad prašančioji Šalis pasidalytų ta suma su bet kuria kita valstybe, organizacija ar asmeniu.

V SKYRIUS

BAIGIAMOSIOS NUOSTATOS

29 straipsnis

Suderinamumas su kitais susitarimais

Pagalba ir procedūros, nustatytos šioje Sutartyje, neturi trukdyti kuriai nors Šaliai suteikti pagalbą kitai Šaliai pagal kitų tarptautinių susitarimų, kurių šalis ji gali būti, nuostatas arba jos teisės aktų nuostatas. Šalys taip pat gali teikti pagalbą pagal bet koki dokumentą, susitarimą ar praktiką, kurie gali būti taikomi Šalių teisėsaugos institucijoms.

30 straipsnis

Konsultacijos

Šalių centrinės įstaigos vienai jų paprašius konsultuojasi dėl šios Sutarties taikymo bendrais ar su konkrečia byla susijusiais klausimais. Centrinės įstaigos taip pat gali susitarti dėl praktinių priemonių, kurių gali prireikti siekiant palengvinti šios Sutarties taikymą.

31 straipsnis

Ratifikavimas ir įsigaliojimas

1. Ši Sutartis turi būti ratifikuojama, ji įsigalioja trisdešimtą dieną nuo tos dienos, kurią kiekviena iš Šalių diplomatiniais kanalais praneša kitai Šaliai apie atliktas jos teisės aktuose nustatytas ratifikavimo procedūras, skaičiuojant nuo paskesnio pranešimo gavimo dienos.

2. Prašymai pagal šią Sutartį gali būti teikiami ir dėl nusikaltimų, kurie įvykdyti iki jos įsigaliojimo.

32 straipsnis

Pakeitimai

Ši Sutartis bet kuriuo metu gali būti keičiama abipusiu Šalių susitarimu, kuris turi būti sudaromas protokolo forma ir yra neatsiejama šios Sutarties dalis. Protokolas ratifikuojamas ir įsigalioja šios Sutarties 31 straipsnyje nustatyta tvarka.

33 straipsnis

Nutraukimas

1. Ši Sutartis sudaroma neribotam laikui. Bet kuri Šalis gali nutraukti šią Sutartį, raštu diplomatiniais kanalais apie tai pranešdama kitai Šaliai.

2. Nutraukimas įsigalioja praėjus šešiems mėnesiams nuo tos dienos, kurią kita Šalis gauna atitinkamą rašytinį pranešimą.

3. Savitarpio teisinės pagalbos prašymai, pateikti iki tokio rašytinio pranešimo ar gauti per minėtą šešių mėnesių laikotarpį, nagrinėjami pagal šią Sutartį.

34 straipsnis

Ginčų sprendimas

Ginčus, susijusius su šios Sutarties aiškinimu ar taikymu, Šalys stengiasi spręsti diplomatiniais kanalais.

Tai patvirtindami, toliau nurodyti atitinkamų vyriausybių tinkamai įgalioti asmenys pasirašė šią Sutartį.

Pasirašyta dviem egzemplioriais m. d. (vieta)
..... lietuvių, portugalų ir anglų kalbomis. Visi tekstai yra autentiški.
Kilus nesutarimų dėl šios Sutarties aiškinimo, vadovaujamasi tekstu anglų kalba.

LIETUVOS RESPUBLIKOS
VARDU

BRAZILIJOS FEDERACINĖS
RESPUBLIKOS VARDU